

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

VVSA INVEST s.r.o., IČ: 61856720,
se sídlem Vyšehradská 1349/2, Praha 2 – Nové Město,
zastoupený advokátem JUDr. Radoslavem Bolfem
se sídlem Fibichova 218, Mělník,

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6834/16/5200-11431-706871,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 (dále jen „správce daně“) na základě daňové kontroly provedené u žalobce za zdaňovací období 1. 1. 2009 až 31. 12. 2009 rozhodl dodatečným platebním výměrem ze dne 16. 12. 2014, č. j. 6673402/14/2002-52521-110522 (dále jen „dodatečný platební výměr“), tak že snížil žalobci daňovou ztrátu z příjmů právnických osob o částku 1 364 166 Kč, a to po té, co došel k závěru, že žalobce v rozporu s § 18 odst. 1 zákona 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 31. 12. 2009 (dále jen „zákon o dani z příjmů“) do základu daně z příjmů nezahrnul výnosy z prodeje masa. Správce daně podle § 38n odst. 2 zákona o daních z příjmů a § 143 odst. 1 a 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) doměřil žalobci daňovou ztrátu nižší o uvedenou částku 1 364 166 Kč a současně podle § 37b odst. 1 písm. c) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků ve spojení s § 264 odst. 13 daňového řádu žalobci vznikla povinnost uhradit penále ve výši 5 % z částky dodatečně snížené daňové ztráty, tj. částka 68 208 Kč.
2. Správce daně vyšel ze zjištění, že žalobce nezahrnul do svých příjmů tržby za prodej zboží z jiného členského státu, konkrétně za prodej 54 700 Kg masa od dodavatele Lumi Sp. z.o.o., Polsko, VAT ID PL7123049042 (dále jen „Lumi Sp.“).
3. K odvolání žalobce rozhodl napadeným rozhodnutím žalovaný tak, že daňovou ztrátu stanovil podle pomůcek podle § 143 odst. 1 a § 98 odst. 1 daňového řádu na částku nižší o 786 773 Kč a penále stanovil na částku 39 338 Kč.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. V průběhu daňového řízení a rovněž v rámci žalobních tvrzení žalobce popírá, že by od polského dodavatele přijal celkem 4 zásilky masa o celkové hmotnosti 54 700 Kg. Na podporu svých tvrzení žalobce poukázal na skutečnost, že jedna ze zásilek nemohla být přivezena do České republiky vozidlem, které polský dodavatel deklaroval na dodacím listu, konkrétně se jedná o vozidlo registrační značky x - nákladní automobil Mercedes Benz - VITO kterým mělo být dovezeno 20 000 kg masa, ačkoliv užitná hmotnost tohoto vozidla nepřevyšuje 900 kg.
5. Dále žalobce trval na tom, že podpis statutárního orgánu na předloženém dodacím listu je padělán a paděláno je i razítko žalobce. Průvodní doklady k předmětné faktuře byly polským dodavatelem padělány, faktury se do účetnictví žalobce dostaly nedopatřením, chybou tehdejší účetní. Konkrétně se jedná se o faktury dodavatele číslo 9/11/EU/2009 a fakturu číslo 8/11/EU/2009; po odhalení nedopatření byly tyto faktury vyřazeny z účetnictví žalobce a bylo podáno opravné daňové přiznání. Žalobce dále namítl, že o existenci zbývajících dvou faktur číslo 10/12/EU/2009 a číslo 11/12/EU/2009 se dozvěděl teprve v průběhu daňové kontroly.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Žalobce dále konstatoval, že společnost Bohemia Venture a.s., u které žalobce skladoval dovezené maso v mrazících boxech, ani Krajská veterinární správa nepotvrdily, že by uvedené množství masa bylo do České republiky dovezeno a zde uskladněno.
7. Žalobce trvá na tom, že k dodávce masa neexistují dokumenty opatřené oválným razítkem masokombinátu, které jsou podmínkou pro vývoz živočišných výrobků do jiného členského státu a podmínkou pro obchodování s živočišnými produkty v jiném členském státu, přičemž nezbytnost existence identifikační značky schváleného závodu potvrzuje Krajská veterinární správa.
8. Žalobce dále konstatoval, že judikatura Nejvyššího správního soudu pro daňové řízení počítá se zásadou vyšetřovací, nicméně platí, že po žalobci nelze požadovat, aby prokázal, že dodávka masa nebyla realizována tedy, aby prokazoval skutečnost, která se nestala.
9. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že dosavadní zjištění žalovaného jsou neúplná, nepřesvědčivá a vycházejí z dílčích zjištění účelově interpretovaných v neprospěch žalobce, podpořených torzovitými kopiemi listin, k jejichž původu a věrohodnosti se není možné kvalifikovaně vyjádřit. Žalobce trvá na tom, že žalovaný se měl při svém rozhodování zabývat námitkou padělání podpisu statutárního orgánu žalobce a jeho razítka na předkládaných listinách a pro tyto zásadní pochybnosti neměl připustit pochybnou kopii listin jako důkaz, o který opírá svou argumentaci.
10. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí s tím, že mezi tvrzeními žalobce, předloženým účetnictvím a zjištěnými skutečnostmi byly zásadní rozpory. Žalovaný vycházel ze skutkového stavu zjištěného správcem daně a na jeho základě dospěl k závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno, neboť v daňovém řízení předložil neúplné účetnictví a nedoložil jiné důkazní prostředky v rozsahu a kvalitě, které by účetnictví nahradily. Z tohoto důvodu také žalovaný přešel v rámci odvolacího řízení na stanovení daně podle daňových pomůcek. Žalobce v podané žalobě proti tomuto postupu neargumentuje a vlastní obsah napadeného rozhodnutí tak pomíjí.
11. Žalovaný uvedl, že při svém rozhodování využil pomůcky, které měl k dispozici, mimo jiné i informace poskytnuté polskou daňovou správou. Zjištěné skutečnosti nebyly zpochybněny ani tvrzením žalobce o padělání podpisu a razítka.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Jak se podává z obsahu správního spisu, se žalobcem byla zahájena daňová kontrola dne 16. 1. 2012. Dle hlavní knihy položkové bylo na vrub účtu 504100 – prodané zboží- maso zaúčtován nákup masa od společnosti Lumi Sp. nákup masa byl dokládán fakturami č. 1, 14, 15, 16, 17, 18, faktury č. 19 a 20 byly z nákladů vyjmuty.
14. Žalobce byl výzvou k prokázání skutečností ze dne 12. 8. 2013, č. j. 3013292/13/2114-05400-204390, vyzván k prokázání správnosti (mimo jiné) vykázání částky 1 263 562 Kč na účtu 132 110 – zboží na skladě – maso k 31. 12. 2009 a zároveň vykázání výnosů (tržeb) za

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

prodej zboží vykázaných v účetnictví na účtu 604 a následně zahrnutých do daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období r. 2009.

15. Z odůvodnění výzvy vyplývá, že žalobce předložil správci daně faktury vystavené společností Lumi Sp. a to č. FPZ 19 (č. dodavatele 8/11/EU/2009) ze dne 23. 11. 2009 na pořízení 2 000 Kg masa v ceně 48 900 EUR (1 269 199,50 Kč) a FPZ/20 (č. dodavatele 9/11/EU/2009) ze dne 23. 11. 2009 na pořízení 2 000 Kg masa v ceně 51 600 EUR (1 339 278 Kč).
16. Následně žalobce podal dodatečné daňové přiznání k DPH, kde pořízení zboží snížil o částku odpovídající fakturovaným částkám s tím, že od Lumi Sp. obdržel dne 23. 11. 2009 vzorky masa neodpovídající požadované kvalitě. Z tohoto důvodu stornoval obě uvedené faktury s tím, že obchod není a nebude uskutečněn. V daňovém řízení k tomu žalobce předložil dopis adresovaný společnosti Lumi Sp. ze dne 2. 3. 2010.
17. Podle výsledků šetření polské daňové správy, dožádané správcem daně, jednatel Lumi Sp. prohlásil, že nedošlo k opravám faktur pro žalobce, společnost neobdržela žádnou korespondenci týkající se reklamace dodaného masa a dodané zboží nebylo vráceno. Doprava byla zajišťována kupujícím. Dodání zboží bylo prokázáno podepsaným prohlášením o odběru zboží. Ode dne 10. 4. 2010 byly kontakty se žalobcem ukončeny.
18. Polská daňová správa zaslala správci daně kopie faktur vystavených společností Lumi Sp. pro žalobce a kopie prohlášení opatřených razítkem kupujícího a podpisem, ve kterých žalobce prohlásil, že zboží zakoupené od Lumi Sp., odvezl vlastními dopravními prostředky a pořízení zboží vykázal v přiznání k DPH jako pořízení zboží z jiného členského státu Unie.
19. Správce daně dále z dokladů zaslaných polskou daňovou správou zjistil, že společnost Lumi Sp. dodala žalobci další zboží a to podle faktury č. 10/12/EU/2009 ze dne 7. 12. 2009 7 400 Kg vepřového masa v ceně 10 804 EUR a podle faktury č. 11/12/EU/2009 ze dne 7. 12. 2009 7 300 Kg vepřového masa. Podle účetnictví předloženého žalobcem dodání tohoto zboží není účtováno. Žalobce byl vyzván k prokázání svých tvrzení.
20. Žalobce k výzvě žalovaného uvedl, že faktury byly dodavateli vráceny pro nepřevzetí zboží z důvodu nedodržení deklarované kvality, současně zaslal kopii protokolu o trestním oznámení, které podal jednatel žalobce ve věci podvodu paděláním faktur. V trestním oznámení uvedl, že faktury od dodavatele Lumi Sp. jsou padělané, jednatel nepoznal svůj podpis, rovněž razítka se zdají jiná. U faktur chybí dodací listy, CMR, certifikát k masu a vozidlo, které mělo zboží převážet, je převážet nemohlo, neboť nemá dostatečnou nosnost.
21. Správce daně dospěl v rámci daňové kontroly na základě provedeného dokazování k závěru, že žalobce postupoval v rozporu s § 18 odst. 1 zákona o daních z příjmů, neboť výnosy z prodeje masa nebyly zahrnuty do základu daně z příjmu právnických osob za rozhodné zdaňovací období. Správce daně konstatoval, že žalobce pořídil zboží z jiného členského státu a to konkrétně mražené maso na základě shora uvedených faktur; v podaném dodatečném daňovém přiznání k DPH za prosinec 2009, žalobce pořízení tohoto masa vyňal z daňového přiznání s tím, že vzorky masa, které od společnosti Lumi Sp. obdržel, neodpovídaly požadované kvalitě, obchod nebyl uzavřen a předmětné faktury byly stornovány.
22. Správce daně vyšel ze zjištění, že šetřením polské daňové správy tato tvrzení žalobce nebyla osvědčena, naopak předseda představenstva společnosti Lumi Sp. realizaci obchodu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

potvrdil. Dále správce daně ověřil tvrzení žalobce, že veškeré dodávky masa do České republiky směřovaly výlučně přímo do provozovny společnosti Bohemia Venture a.s. Správce daně vyzval tento subjekt k poskytnutí údajů týkající se naskladnění a vyskladnění zboží žalobce v roce 2009 a dále vyzval Krajskou veterinární správu, státní veterinární správy pro Ústecký kraj k poskytnutí údajů o příchodu živočišných produktů pro žalobce. Na základě zjištěných údajů správce daně konstatoval, že identifikační dokumenty opatřené oválným razítkem nebyly předloženy ke všem nákupům masa a do mrazíren bylo naskladněno maso, o kterém žalobce neúčtoval, a naopak část nakoupeného masa podle faktur v účetnictví žalobce nebylo v mrazírně uskladněno.

23. Správce daně dále vyšel ze sdělení Krajské veterinární správy pro Středočeský kraj, že veterinární správy v jednotlivých zemích Evropské unie nekontrolují pohyb živočišných produktů, je povinností příjemce živočišných produktů informovat místně příslušnou veterinární správu kam jsou živočišné produkty dodány a ta následně provede kontrolu přichozích živočišných produktů a obchodních dokladů, které vystavuje provozovatel schváleného závodu a je opatřen identifikační značkou. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce tuto informační povinnost neplnil.
24. V rámci daňové kontroly bylo dále zjištěno, že žalobce vykázal v účetnictví na účtu 132 110 – zboží na skladě – maso částku ve výši 1 263 562 Kč zaúčtovanou interním dokladem číslo ID09/063 k tomu předložil písemnost označenou jako inventura skladu k 31. 12. 2009, ve kterém vykázal stav kaviáru a masa a to konkrétně 2 470 kg hovězí svíčkové, 720 kg vepřové krkovice, 4 076 kg vepřové panenky, 900 kg vepřové kýty, 200 kg vepřové plece, 475 kusů kaviáru. Deklarovaný stav masa s účetními doklady nebylo možné ztotožnit, a proto správce daně vyzval žalobce k prokázání správnosti vykázání zboží na tomto účtu a správnosti vykázání výnosů za prodej zboží. Žalobce popřel, že by došlo k prodeji mraženého masa třetím subjektům, tvrdil, že maso bylo zpracováno pro zákazníky restaurace a příjem z jeho prodeje se tedy promítl do výnosů z provozu restaurace. Správce daně vyjádření žalobce hodnotil jako nepodložené s tím, že s ohledem na tržby dosažené přímou konzumací v restauraci ve výši cca 3,3 milionů korun je zřejmé, že množství 5 522 kg mraženého vepřového masa a 5 332 kg mražené hovězí svíčkové v restauraci zpracováno být nemohlo, přičemž o nákupu mraženého hovězího masa nebylo daňovým subjektem v roce 2009 účtováno.
25. Dodatečným platebním výměrem správce daně vyměřil žalobci nově daňovou ztrátu a penále, neboť tvrzení žalobce nevzal za prokázaná.
26. Žalobce podal ve věci odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
27. V rámci odvolacího řízení správce daně vyzval žalobce k předložení důkazních prostředků prokazujících průkazné vedení evidence o zásobách zboží pro účtování tzv. periodickým způsobem, k předložení skladové evidence zásob pro zboží – maso vedenou v souladu s účtováním o zásobách v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví a českého účetního standardu pro podnikatele číslo 0 15 - zásoby za účetní období 2009, dále k předložení soupisu zásob pro zboží - maso vykazaných na účtu 132110 – zboží na skladě maso k datu 1. 1. 2009. Žalobce byl dále vyzván k tomu, aby prokázal, odkdy byly služby skladování masa od společnosti Bohemia

Venture a.s. využívány a předložení důkazních prostředků prokazující stav uskladněného masa u společnosti Bohemia Venture k rozvahovému dni tj. 31. 12. 2009.

28. Správce daně doplnil dokazování dotazem na společnost Charlton, a.s., nástupce společnosti Bohemia Venture. Dožádaná společnost předložila kopie příjmových a výdajových dokladů za roky 2008 a 2009 týkající se skladování mraženého masa žalobce.
29. Přes výzvu správce daně žalobce nepředložil žádnou evidenci k těmto dokladům. Žalovaný proto přistoupil ke stanovení daně podle pomůcek.
30. Jak se podává z napadeného rozhodnutí, žalovaný použil co pomůcky následující listiny:
 - priznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009, včetně příloh,
 - účetní doklady roku 2009 předložené při zahájení daňové kontroly dne 16. 1. 2012,
 - účetní knihy, sestavy a účetní doklady roku 2009 předlužené žalobcem při jednání dne 20. 1. 2012,
 - účetní sestavy zaslané správci daně elektronickou poštou dne 31. 1. 2012,
 - odpověď na mezinárodní výměnu informací podle směrnic Evropské unie se Slovenskem, Německem, a Polskem,
 - odpověď na výzvu poskytnutí údajů od společnosti Bohemia Venture a.s.,
 - odpověď na výzvu poskytnutí údajů od Krajské veterinární správy, státní veterinární správy pro Ústecký kraj,
 - odpověď na výzvu poskytnutí informací od společnosti Charlton a.s.
31. Žalovaný konstatoval, že množství masa uvedené na přijatých fakturách za nákup masa předložených žalobcem nebo získaných v rámci mezinárodního dožádání a množství masa evidované dle příjmových a zaskladňovacích dokladů poskytnutých mrazírnami se výrazně liší. Podle dokladů které měl k dispozici, se zabýval výpočtem výnosů a nákladů pro prodej všech druhů masa a šunky, s nimiž žalobce obchodoval a vzal v úvahu rovněž skutečnost, že žalobce v rozhodném období provozoval restauraci.
32. Žalovaný uvážil o daňové povinnosti žalobce takto:

Výnosy z prodeje mraženého masa 6 957 514,60 Kč
Výnosy převzaté z účetní evidence 8 803 872,37 Kč
Výnosy z prodeje vozidel 8 068 377,18 Kč
Výnosy z prodeje kaviáru 3 600 Kč
Celkem výnosy: 23 833 364,15 Kč
Náklady na pořízení mraženého masa 6 102 911,80 Kč
Náklady převzaté z účetní evidence 11 862 681,82 Kč
Náklady na pořízení vozidel 8 068 377,18 Kč
Náklady na pořízení kaviáru 2 732,40 Kč
Celkem náklady: 25 980 967,18 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

33. Žalovaný takto stanovil výsledek hospodaření žalobce za rozhodné období částkou – 2 147 603,03 Kč. Dále zohlednil úpravy výsledku hospodaření provedené žalobcem vyloučení odpisů dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku ve výši 371 696 Kč a vyloučení nákladů neuznaných za výdaje v částce 69 035. Základ daně po úpravě činil 1 706 872 Kč.
34. Podle § 38n odst. 2 zákona o daních z příjmů, *při správě daňové ztráty se postupuje obdobně jako při správě daňové povinnosti, avšak daňová ztráta vzniklá a vyměřená poplatníkovi zaniklému bez provedení likvidace nepřechází na jeho právního nástupce s výjimkami uvedenými v § 23a odst. 5 písm. b) a § 23c odst. 8 písm. b). Daňová ztráta se vyměřuje. Při snižování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při zvyšování daňové povinnosti. Při zvyšování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při snižování daňové povinnosti. Daňová ztráta se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.*
35. Podle § 98 odst. 1 daňového řádu, *nesplní-li daňový subjekt při dokazování jím uváděných skutečností některou ze svých zákonných povinností, a v důsledku toho nelze daň stanovit na základě dokazování, správce daně stanoví daň podle pomůcek, které má k dispozici nebo které si obstará, a to i bez součinnosti s daňovým subjektem. Uplatnění tohoto postupu při stanovení daně se uvede ve výroku rozhodnutí.*
36. „Základní podmínkou pro možnost stanovení daně za užití pomůcek je nesplnění svých zákonných povinností daňovým subjektem. Mezi tyto povinnosti patří zejména podání daňových tvrzení v zákonných lhůtách, resp. k výzvě správce daně, a to ve tvaru a formě, kterou zákon požaduje (srov. § 135 a násl., § 145), podání daňového tvrzení v souvislosti s rozhodnutím o úpadku (srov. § 244 odst. 6) či dědictvím (srov. § 239 odst. 3), řádné vedení účetnictví (je-li daňový subjekt účetní jednotkou) v souladu se zák. o účetnictví, tedy tak, aby účetní závěrka sestavená na základě řádného účetnictví podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky, splnění povinnosti registrace k jednotlivým daním (srov. § 125 a násl.), splnění povinnosti součinnosti při dokazování (srov. § 92), splnění povinnosti součinnosti při zahájení daňové kontroly § 87 odst. 5 (nevyhovění výzvě nebo neposkytnutí součinnosti), podrobení se řádně prováděné daňové kontrole, splnění povinnosti poskytnutí součinnosti k výzvě správce daně při postupu k odstranění pochybností (srov. § 90 odst. 4), součinnost daňového subjektu při postupu správce daně k zajištění úhrady na nesplatnou či dosud nestanovenou daň (srov. § 167 odst. 4).
37. Jestliže daňový subjekt své zákonné povinnosti neplní v takové míře, že daň v tomto důsledku již nelze stanovit dokazováním (pro převažující absenci relevantních důkazů), pak má správce daně právo (ale i povinnost) zvolit pro stanovení daně v pořadí další metodu, a tou je užití pomůcek.“ (BAXA, Josef, Ondřej DRÁB, Lenka KANIOVÁ, Petr LAVICKÝ, Alena SCHILLEROVÁ, Karel ŠIMEK a Marie ŽÍŠKOVÁ. Daňový řád: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-3-24]. ASPI_ID KO280_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.).
38. Žalobní námitky směřují, proti skutkovým zjištěním správce daně, žalobce trvá na tom, že zásilku masa o celkové hmotnosti 54 700 Kg nepřijal a na straně Lumi Sp. došlo k padělání předložených dokladů.
39. Tvrzení žalobce však nebylo předmětem přezkumu v odvolacím řízení, neboť žalovaný dospěl k závěru, že rozpory v předkládaných daňových dokladech jsou tak značné, že daň nelze dokazováním vůbec stanovit. V daňovém řízení samozřejmě platí, že po daňovém

subjektu nelze požadovat prokazování negativních skutečností, to však žalovaný od žalobce v odvolacím řízení nežádal.

40. Podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, *výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy*. Z uvedeného vyplývá, že daňový subjekt má právo na odečet výdajů (nákladů), které vynaložil na dosažení, zajištění a udržení příjmů a to pouze ve výši prokázané poplatníkem. Důkazní břemeno k prokázání splnění zákonných podmínek pro uplatnění výdajů (nákladů) při stanovení základu daně z příjmů nese zásadně daňový subjekt v souladu s § 92 odst. 3, a odst. 4 daňového řádu. Ten musí nejen prokázat, že skutečně došlo k obchodnímu případu, v jehož rámci byl daný výdaj vynaložen, ale také že 1) se tak stalo za účelem dosažení, zajištění či udržení jeho zdanitelných příjmů, 2) v tvrzeném rozsahu a 3) za úhradu odpovídající ceně uvedené v daňových dokladech (blíže viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2009, č. j. 2 Afs 180/2006-64, nebo rozsudky ze dne 1. 4. 2004, č. j. 2 Afs 44/2003-73, ze dne 17. 12. 2007, č. j. 1 Afs 35/2007-108, či nebo ze dne 30. 10. 2013, č. j. 8 Afs 75/2012-46).
41. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 4 Afs 87/2015-29, *„pro použití pomůcek (§ 98 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) nelze stanovit žádný algoritmus či pravidlo, záleží vždy na konkrétním skutkovém stavu. Není vyloučeno z povahy věci, aby byla stanovena daň dokazováním i v situaci, kdy účetnictví je neúplné a neprůkazné, resp. bylo ztraceno či zničeno, ale účetní případy lze dostatečně spolehlivě prokázat jinak. Nelze ani vyjádřit procentuální rozsah zpochybněného účetnictví, ale je nutno věc posuzovat, resp. neunesení důkazního břemene poměřovat vždy ke konkrétnímu případu ve všech souvislostech; záleží především na intenzitě pochybností ohledně zjištěných chyb a nesrovnalostí v účetnictví, na jejich rozsahu, ale také na jejich obsahu.“*
42. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nevedl řádně účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na základě řádného účetnictví podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví žalobce. V podané žalobě žalobce s tímto závěrem nijak nepolemizuje.
43. Nejvyšší správní soud vytyčil pravidla pro použití pomůcek, z nichž zejména vyplývá, že se jedná o kvalifikovaný odhad daňové povinnosti daňového subjektu. Proto musí mít použití pomůcek racionální povahu a usilovat o přesnost (rozsudek ze dne 27. 7. 2006, č. j. 2 Afs 207/2005 – 55), daň musí být s jejich pomocí stanovena dostatečně spolehlivě (viz rozsudek ze dne 23. 2. 2005, č. j. 1 Afs 74/2004 – 64), resp. co nejvíce se blížit realitě (rozsudek ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 Afs 63/2011 – 74). Stanovení daně prostřednictvím pomůcek se nesmí opírat o neověřené poznatky či domněnky správce daně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2007, č. j. 8 Afs 8/2006 – 157) nesmí vycházet ze zjevně nesprávných údajů, obsahovat závažné početní chyby ani odporovat elementárním zásadám logického myšlení (rozsudek ze dne 31. 7. 2007, č. j. 8 Afs 128/2005 – 126), stejně tak nesmí být nepřiměřené a nesmí mít sankční charakter (rozsudek ze dne 18. 7. 2007, č. j. 9 Afs 28/2007 – 156). Žalovaný však nenapadá přezkoumávané rozhodnutí z žádného z vyjmenovaných hledisek.
44. *„Esenciální náležitosti žaloby jsou žalobní body. Jejich význam spočívá v tom, že prostřednictvím formulace žalobních bodů žalobce předurčuje rozsah soudního přezkumu napadených výroků rozhodnutí (§ 75 odst. 2 věta první), neboť soud je žalobními body vázán, přičemž bez námítky může přihlédnout jen k některým vadám řízení a nicotnosti rozhodnutí (k*

tomu více viz § 76). Formulováním žalobních bodů žalobce naplňuje zásadu dispoziční. V rámci zachování zásady rovnosti účastníků (§ 36 odst. 1 věta první) není soud oprávněn (a tudíž ani povinen) namísto žalobce domýšlet a vyhledávat případné další nezákonnosti napadeného rozhodnutí.“ [KÜHN, Zdeněk a Tomáš KOCOUREK. § 71 Náležitosti žaloby. In: KÜHN, Zdeněk, Tomáš KOCOUREK aj. Soudní řád správní: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2020-4-16]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.]

45. Městský soud v Praze konstatuje, že v postupu žalovaného neshledal nic, co by odporovalo zákonné úpravě. Jak žalovaný správně uvedl, změna způsobu stanovení daně je v odvolacím řízení přípustná (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 76/2007-48). V řízení rovněž nedošlo k vadám, pro které by napadené rozhodnutí mělo být považováno za nicotné. Vyměření penále je v souladu se zákonem. Žalobní námitky, tak jak je žalobce formuloval, prostor pro další přezkum napadeného rozhodnutí neotvírají.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. Městský soud v Praze z uvedených důvodů žalobu zamítl.
47. O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci plně úspěšnému žalovanému nevznikly nad rámec jeho úřední povinnosti náklady řízení, a proto soud jejich náhradu nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha 20. dubna 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.